

האנא הניירות הפזורים

מאת פיליפ טיורי

מבוצע על ידי שחקני תיאטרון זירה : משה גולן, מרים ביתן, יהודה פוקס, גדעון מור.
 "בערב מטונף כזה" אמר לי ידידי החוקר בהעיפו מבט זועם אל החלון, "יש רק צורה אחת לבלות : אצל חבר, ליד תנור חשמלי, עם כוסית קוניאק ביד".

בחוף תופף הגשם בקצב שגעוני על שמשות החלון. זה למעלה משעתיים שהגשם ירד בלי הרף והרוח שרקה מסביב לבית. מוגתי לחברי עוד כוסית קוניאק וחכיתי בסבלנות שיתחיל באחד מסיפורי המרתקים. ואמנם, כעבור כמה דקות הוא פנה אלי :

"אתה יודע מה? מזג אוויר זה מוכיר. לי מקרה שארע במשרד. חברה למכירת קרקעות בתל-אביב. בתחילה חשבתי שזה עניין מסובך באמת. לא חסר לי כלום — שני שותפים יריבים, מוכירה, כסף, מעילות, חשדות — הכל. אבל בסוף טעות שטותית קטנה גילתה את הכל."

האצתי בידיוי שים-יך את הסיפור. הוא לגם מן הקוניאק, הרהר מעט והתחיל :

בערב גשום צלצל בבהלה אברהם מרקוס, שותף בחברה למכירת קרקעות : "אני נכנסתי עכשיו למשרד שלי. הכל פרוץ. הניירות פזורים על השולחן, הקופה נפרצה גם כן וחווה סודי בינני ובין חברה אחרת נגנב!"

ידידי יצא למקום במצב רוח ירוד מאד כי לא אהב להרטי בגשם. במשרד, בקומה השניה בבניין מרכזי, מצא את מרקוס שהראה לו את אי-הסדר השורר בחדר, מנעול הקופה הפרוצה והתיקים שפוזרו בחפזון.

"הגעתי כרגע ישר מחיפה במכונית. מעולם לא הייתי מצפה להפתעה כזו!"

"במי אתה חושד?" שאל החוקר.

"אין לי מושג. על היום החודש ידעו רק שני אנשים מלבדי במשרד זה : שותפי יחיאל שמיר ומזכירתנו ירדנה שפילמן."

"טוב. טלפן להם שיבואו הנה מיד."

כעבור כמה דקות נכנסה עלמה צעירה, כולה רטובה מן הגשם. בראותה את הניירות פזורים נעצרה בתוך הון : "מה קרה כאן?" היא שאלה.

"זה לא מעניין", השיב החוקר. "העיקר ספרי לי מה עשית אחר שגמרת את העבודה."

"שום דבר מיוחד. נאלצתי להפש מחסה בכניסת-בית משך למעלה משעה מפני הרגש. אני רק הספקתי להגיע הביתה כשמר מרקוס צלצל."

באותו רגע נכנס ברנש בלי מעיל ופנה לחוקר : "אל תאמין למה שיאמר לך."

הוא הגנב. אני לא יודע כלום מכל הענין הזה. אני חף מפשע!"

"סלח לי אדוני", הפסיק החוקר, "אבל מי אתה?"

"זהו שותפי, יחיאל שמיר", השיב מרקוס.

פתאום בא לחוקר רעיון : "אני רוצה קודם לשאול את שומר הבית. אולי הוא ראה אם מישהו נכנס. איה שומר הבית?"

"הוא עומד בחוף", ענה שמיר. "ראיתי אותו ליד המכונית של הגנב. זהו!" הוא צעק בהצביעו על מרקוס. ואמנם מצא החוקר את שומר הבית, כולו רועד מקור, ליד מכוניתו של מרקוס. "אני מצטער מאד אדוני", הוא הודיע. "אני התחלתי לעבוד לפני חמש דקות בלבד. לא ראיתי שום דבר מיוחד."

החוקר התבונן סביבו, נעץ מבטו באחד משלושה מלווי. "אחד מכם גנב את החוזה", הוא קבע בבטחון. "זה ברור כשמש."

מי היה הגנב? דפי מה קבע החוקר כי הפתרון ברור כשמש? אם מצאת את הישועה שלחנה אותה, מצוי רוח התינוש למערכת העורקים הזה, ת.ד. 136, תל-אביב עד יום 5.1.52. על המעטפה יש לציין "חידון בלשי 5". בין בעלי הפתרונות הנכונים תוגרד טיסה דאית.

ת לוש

חידון בלשי מס. 5

השם

הכתובת